

højt, og hvad det var, der gjorde, at Østrig devalverede sin Valuta, gjorde nøjagtig det, det gjorde, hvad der i mange Henseender kunde have tjent til Forbillede for os. Netop fra de Sider, hvor man intet fik at vide derom, hørte jeg altid den aabneste og mest brillante Vedkendelse af, at Handelspolitikken var nu det, det hele kom an paa. Nu skal jeg villig indrømme, at der sikkert dør er sket en betydelig Forandring til det bedre, bortset fra hin ganske korte Periode — jeg skal ikke nævne Navne, men altsaa i den korte Periode lige efter Lovens Vedtagelse, da den skulde føres ud i Livet. Siden hen synes det mig, at der er kommet fremragende Embedsmænd i Udenrigsministeriet, som ikke alene har god Villie, men ogsaa i mange Henseender maa siges at have gode Betingelser for at kunne bringe det nye frem.

Men da det nu i mange Henseender er gaaet saa skævt — ogsaa af den Grund, der er nævnt fra mange Sider, at saa mange unge og uøvede Mennesker er kommet ind i det —, saa har der i Folketinget været en ærlig Villie til, jeg vil ikke sige at skære ned, men til at skære bort alt det overflødige, alt det, der blot tjener til dekorativ Pryd, alt det, der bare er et Levn fra den store Flothed, den glade Gavmildhed, den overstrømmende Rundhaandethed, som udmærkede Lovgivningsmagten i 1921. Nu møder da dette Lovforslag frem hos os med hele den Vægt, som det uundgaaeligt maa have derigennem, at det kommer eenstemmigt baaert frem af alle fire Partier. Jeg har oven i Købet det Indtryk, at der har været stor Lyst til at gaa *endnu videre*, men at man er vejet tilbage overfor den højtærede Minister, som med sandt Løvemod er gaaet i Brechen for sit Ministerium. Der er et Udtryk, der hedder „Hans Majestæts loyale Opposition“. Der ligger deri det rette, at det kommer meget an paa, mod hvem en Opposition rettes; naar den rettes mod visse Personer, saa bliver den ganske af sig selv loyal. Den bliver, om jeg maa bruge det svenske Udtryk, „uvilkaarlig“ loyal. Jeg sagde det svenske Udtryk; der ligger nemlig noget mere i det svenske. Jeg skal minde om den bekendte Historie om, da Færgen mellem Malmø og København et Øjeblik syntes i Fare — en bekendt Svensker styrtede da op paa Kommandobroen og sagde til Kaptajnen: Jag måste ovillkorlig reddas, ty jag har fickan full av värdepapper. Naar man staar overfor den nuværende højtærede Udenrigsminister, saa bliver Oppositionen ovillkorlig selv loyal. Men nu

vil den højtærede Minister sikkert ikke, da han kender min *égard* for hans sympatiske og elskværdige Personlighed, tage mig det ilde op, naar jeg siger, at netop hans gode Egenskaber, hans ridderlige Loyalitet overfor de Interesser, der bliver betroet ham, overfor de Mænd, hvis overordnede han bliver, ligesom *uvilkaarlig* frister ham ind paa at vise disse Interesser, som han er sat til at varetage, og disse Mænd, hvis Velfærd er blevet lagt i hans nænsomme Hænder, et maaske dog lidt for rundeligt Hensyn. Saa jævn og borgerlig som hans Optræden er, er han den fødte *chevalier*, til hvis Ridderlighed man aldrig forgæves appellerer. Dette er i høj Grad kommet Udenrigsministeriets Embedsstab til gode ved denne Lejlighed; den maa prise sin Lykke, at den paa et saa vanskeligt Tidspunkt netop har haft den nuværende Udenrigsminister til Chef. En Mand af den gamle Karriere vilde neppe have kunnet gennemføre saa meget som netop den nuværende Minister overfor de Bestræbelser, der har været udfoldet i Folketinget. Men derfor synes det mig ogsaa, at det virkelig er lykkedes at faa et særdeles smukt Resultat ud af det Arbejde, der er foregaaet i Folketinget.

Som dettes Fortrin skal jeg først og fremmest fremhæve, at der nu er foretaget en rationel Deling, men at dog samtidig Enheden er opretholdt. I sidstnævnte Henseende vil jeg gerne sige, at jeg gaar ud fra, ja, jeg tør vel roligt sige: *man* gaar ud fra, at denne Enhed ogsaa vil bevares paa den Maade, at Direktøren saa at sige daglig konfererer med sine Afdelingschefer, saa at sige er i Føling med alt, hvad der sker.

Med Hensyn til Raadgiveren i Folketinget vil jeg gerne have Lov til at sige følgende. Da i sin Tid den udenrigsministerielle Kommission kom til Spørgsmaalet om Direktøren, fremhævede et stort Mindretal med megen Styrke, at det nu gjaldt om at faa en Mand, som havde speciel Indsigt i Erhvervslivet, til at lede Udenrigsministeriet under den nye Æra, at det netop var hans Person, der saa at sige skulde indblæse Udenrigsministeriet den nye Aand, og at han derfor i førte Række maatte være en Mand, som, om han end ikke toges fra selve Erhvervslivet, dog havde særlig erhvervsmæssig Indsigt. Heroverfor gjorde et Flertal — og et Flertal, hvori alle de udenrigsministerielle Embedsmænd indgik — gældende, at ihvorvel man i høj Grad anerkendte dette Hensyns Berettigelse, maatte man dog maaske nok saa meget lægge Vægt paa, at den nye Mand blev en Mand, som havde Indsigt i Folkeretten. Medens